

sambuzovo palico in tako se poda na pot. Kositarna skledica za nabiranje milovšine, ena mošnja in nekaj drugih reči je privezanih na koncu palice. S to robo se verti kot kolo vedno naprej in na to vižo popotuje včasih več let. Ko pride blizo kake vasi, mu grejo vsi ljudje naproti in ga spremije s spodobno častjo do vaškega vodnjaka, moški bijejo na bobne in ženske pojejo skoz nos. Tù se sveti mož odveže, omije prah in blato in po kratkem pokrepčanju se začne z ljudmi zgovarjati.

Kot navaden človek poprašuje po jedilnih shrambah, in pozveda, kako da živijo. Vsak je željen s tako svetim možem govoriti, ki je v podobi obroča k njim prišel.

Potem se Fakir zahvali za sprejem in obljubi pri tistem ostati, kateri bo to čast nar bolj ceniti vedil. Po kratkem razgovoru je pogodba storjena. Fakir ostane pri možu, ki mu je največ obljubil, daje potem dobre svete v občini prid, in duh svetosti se razširi po celi vasi.

Ko milovšine redkeje postajajo, zveže Fakir spet roke in noge in vsa vas ga spremlja z ravno tistimi slovesnostimi, s katerimi ga je popred sprejela.

Kot drugi ljudje take baže, se zna Fakir posebno ženskam prilizniti in večidel ga imajo rade, pa gotovo ne zavoljo njegove lepote, ker gerjega človeka si skor misliti ne moreš. Kot bi ga narava ne bila še dosti ostudnega naredila, se pači še sam in povikšuje nalaš svojo gerdost. Okoli oči si naredi bele čerte in lica pobarva rumeno. Po nosu in okoli oči si naredi bele proge in tudi persi si opiše z rižami. Ne nosi nobene obleke in mjila tudi ne pozná.

V Indii pripovedujejo veliko od čudnega smertnega spanja, kteremu se Fakir prostovoljno uda. Francozki general Ventura je bil pri pokopu in pri ustajenji nekega Fakirja sam pričujoč in Schönberg je sledečo povestico iz ust zanesljivega in resnicoljubnega generala sam slišal, ki se od besede do besede takolé glasi:

Bilo je v Amritseru, ko je nekega dne okoli 40 let star Fakir k poveljniku Runjitu prišel, in je rekel, da se hoče, ako želimo, zakopati dati in čez 40 dni se bode pri odkopu groba zopet oživil. Runjitu je bilo to všeč. Med svojo hišo na vertu in med terdnjavo Amritserske na prosti planjavi je ukazal sozidati hišo, ki je imela ene same vrata, ktere so bile posebno terdno napravljene. Odločeni dan pride; tudi Fakir pride in prosi za privoljenje, da bi mu pri namenjenem spanji in pri vstajenji njegov služabnik streči smel, ker ga je naučil, kako more ravnati. — Bilo mu je dovoljeno. Fakir je 20 dni potreboval, da se je za spanje pripravil in med tem časom je Runjit vedno na-nj paziti ukazal. Teh 20 dni je zgol mleko vžival in s čistivnimi leki se je tako sčistil, da so bile čeva popolnoma prazne. Ko je prišel, so bili vsi dvorni velikaši skupaj, ki so radovedni gledali, kaj bo počel. Fakir je začelo svoje delo s tem, da si je dal vse luknje na životu, postavimo, ušesa, nos i. t. d. z voskom zamašiti. (Ali si je dal tudi usta zamašiti, tega se general ni mogel več spomniti.) Potem se je zgrudil na tla in z zapertimi očmi je ležal na tléh kot merlič. Vse znamenja merliča so se pokazale, samo na sredi glave je bil goreče vroč in kri je na tem mestu hudo bila, vès drugi život je bil pa merzel. Potem so položili Fakirja v trugo, so zabili pokrov in so djali trugo v jamo, ktero so v imenovanu novi hiši skopali. Na trugo so položili dile, so zasuli jamo, potlačili zemljo in na grob so vsejali rajža in pšenice. Ko je bilo to storjeno, so zaperli vrata z dvema ključavnicama; ključ od ene je vzel veliki blagajnik, od ene pa omenjeni general Ventura. Vsacih 8—14 dni so preiskavali grob vpričo Runjita, ki ni pustil sicer žive duše v hišo; bil je namreč zeló pazen in previden v rečéh, ker je vedil, da je lahko prekanjen. Pa grob in hiša, vse je bilo po starem, nikjer ni bilo sledú, da bi se bil kdo hiše ali groba dotaknil. Štirideseti dan pride; izkopali so trugo in ko jo odprejo, najdejo Fakirja ravno tako, kot so ga bili not položili, le malo bolj rumen je

bil znabiti. Fakirjev hlapec začne zdaj svoje opravilo, speče dva palca debel hlebček po ondotni šegi in ga položi hudo vročega verh Fakirjeve glave, ki je bila na tem mestu ravno tako vroča kot na dan pokopa. Potem ga začne po vseh udih dergniti, odmaši nos, ušesa i. t. d. Čez nekoliko časa odpre Fakir oči in se sklone, pa kakor je bilo viditi, se še ni popolnoma zavedil. — Runjit je potem zapustil kraj te čudne dogodbe in zvečer je prišel Fakir spet v Derbar ravno tak kot pervikrat.

Fr. Erjavec.

Novičar iz raznih krajev.

Kakor se pripoveduje, bi utegnili Nj. c. k. Veličanstvo, Cesar, perve dni prihodnjega mēsa v Berliniti, pruskega kralja obiskat. — Iz nogradov okoli Dunaja se piše, da je grojzdje že zdaj kaj sladko, da pa so jagode drobne, — vina ne bo tedaj posebno veliko, dobra pa bo kapljica. — Koroška železnica od Celovca do Zdoljnega Dravburga ima najpervo, in to še v krajšem času dodelana biti, kakor je postavljeno. — Sploh se letos šliši, da zavolj majhnih vodá se ribe niso derstile kakor sicer, pa tudi zalega škodo terpi, — tedaj bojo tudi ribe se podražile. — 19. t. m. je v vasi Komarov na Českem o hudem vremenu mnogo drobnega krompirčku podobnega sadeža med dežjem na tla padalo. Ljudje ga niso poznali, zvedenci pa so spoznali, da je to korenina neke rastljine, *Ranunculus ficaria* z imenom. Ta rastljina nima globoko korenin. Ko dozori, usahnejo in ker so zavoljo tega zelo lahke, jih sapa lahko odnese. Tako je tudi vihar té v Komarovo zanésel. — Šliši se, da se bota cesarja Napoleon in Aleksander v Stuttgartu posebno o zadevah Moldavije in Valahije poménkovala. Kakor nek francozk časnik véditi hoče, imata cesarja namen se zastran volitve prihodnjega vladarja podonavskih knezij pogovoriti, kateri bo z evropejskega vladarskega rodú. Razmera med Turčijo in tema knezijama bo pri starem ostala. — V Monakovem se je 16. t. m. strašna nesreča zgodila. V neki štacuni za železo se je proti 11. uri zvečer strelni prah (pulfer) unél. Hiša, v kateri se je to zgodilo, je vsa raznešena. Strašno viditi je bilo ranjene in mertve. Mertvih so pét še tisto noč izkopali. Koliko strelnega prahu je bilo, se ne vé; govori se, da ga je bilo najmanj poldrug cent. — Kakor se bere, bo ruski car Aleksander 21. septembra razpis zastran zemljišne odvéze v poljskem kraljestvu razglasiti dal. Za izpeljanje té prenarredbe je 5 let odločenih. Posestniki zemljiš se bodo pozvali, se v tem času s svojimi podložnimi pogoditi zastran oprostjenja, in kjer se to v 5 letih ne bo zgodilo, bo cesarska vlada to reč v roke vzela. — Turški časnik „Journal de Constantinopel“ in tudi telegraf iz Marseila naznanujeta, da je knez Černogorcov Danilo umorjen. Njegova zlahta se dolží tega umora. Ne Dunajski ne Terzaški časniki ne vejo še nič tega. — Omer paša, od kterega že dolgo ni bilo nič slišati, je zvoljen za poglavarja v Bagdadu. — Zastran volitev v Moldavi in Valahii pišejo časniki tako zopergovorno, da ne moremo reči, pri čem da smo. Eni pišejo, da so vsi zoper zedinjenje, drugi, da je večina volivcov zoper zedinjenje majhna, še drugi pa, da so volitve za zedinjenje sklenjene bile. Ali je to poslednje rés, kakor nekteri za gotovo pišejo, bomo v saboto že povedati mogli. — Iz Bulgarije zvemo žalostne novice. Oblaki so se vtergali in v nekterih krajih sila škode naredili. Voda je odnesla že požeto žito, in škoda na žitu in živini je tako velika, da bodo ljudje lakote merli, če jim ne bo od drugod pomoč prišla. — Pripovedujejo časniki, da bo šel car Aleksander tudi v Paris, in da se bo tudi s kraljico Viktorijo sošel, da pa francozka cesarica ne pride v Stuttgart.